Prima instanţa, judecătorul Valentina Suruceanu
Dosarul nr. 1r-536/26 Judecătoria Hîncești, sediul Central
Nr. electronic 1-24083809-02-1r-070502026

D E C I Z I E

29 septembrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Igor Chiroșca
Judecătorii Adrian Clevada
Andrei Mocanu

a judecat, în ordine de recurs, recursul acuzatorului de stat, procurorul în Procuratura Hîncești, Roman Chihai declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 martie 2026, adoptată în cauza penală privind învinuirea lui

Gorgos Ion ***,** născut la *****

- prin sentinţa Judecătoriei Orhei, sediul Orhei din 08 august 2000, în baza art. 110 cu aplicarea art. 44 Cod penal, la 2 ani privaţiune de libertate, cu amînarea executării pedepsei pe un termen de 2 ani,

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal (în redacţia Legii din 2022, cu modificările de pînă la 07.09.2024).

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 1 august 2024 pînă la 26 martie 2026, în instanța de recurs, 7 mai 2026-29 septembrie 2026.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 martie 2026, s-a încetat procesul penal de învinuire a lui Gorgos Ion de comitere a infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, în temeiul prevederilor art. 391 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, în legătură cu existenţa altor

circumstanţe care exclud sau condiţionează pornirea urmăririi penale şi tragerea la răspunderea penală.

2. Măsura preventivă aplicată în privinţa lui Gorgos Ion obligaţia de a se prezenta la organul de urmărire penală sau instanţa de judecată, a încetat de drept.
3. Corpul delict, un disc ”DVD-R” care conţine 6 înregistrări audio-video din data de 14 aprilie 2024, ridicat de la Dîru Denis-Andrei, după intrarea sentinţei în vigoare a le păstra la materialele dosarului penal nr. 1-233/2024. Mijloacele materiale de probă: Bonul emis de către alcooltesterul Drager 6820 în urma supunerii testului pe cet. Gorgos Ion, care după intrarea sentinței în vigoare urmînd a fi păstrat la materialele dosarului penal.
4. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că la data de 14 aprilie 2024, aproximativ la ora 17:00, Gorgos Ion fiind posesorul permisului de conducere a mijloacelor de transport valabil, în rezultatul consumului de băuturi alcoolice, aflîndu-se în stare de ebrietate, acţionînd în mod intenţionat şi conştientizînd caracterul ilegal al acţiunilor sale şi al consecinţelor care pot surveni, ignorînd cerinţele art. 14 lit. a) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, conform căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, dîndu-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, a condus mijlocul de transport de marca ”Opel Corsa” cu n/î*****, pe traseul Logăneşti - Hînceşti. Ulterior, fiind stopat de către angajaţii IP Hînceşti, D. Dîru şi I. Gheras a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, unde ia fost propus să fie testat într-u stabilirea prezenţei stării de ebrietate şi naturii ei.
5. Fiind supus testării alcoolscopice cu analizatorul concentraţiei de alcool în aerul expirat de tip ”Drager-Alcotest 6820” sa stabilit că concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,61 mg/1, indici care conform prevederilor art. 13412 CP, corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care reprezintă o stare a persoanei care are concentraţia de alcool în sînge de la 0,5 mg/1 şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/1 şi mai mult.
6. Acţiunile lui Gorgos Ion au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 264^1 alin. (1) din Codul penal (în redacţia Legii din 2022, cu modificările de pînă la 07.09.2024) - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
7. Nefiind de acord cu sentința, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Hîncești, Roman Chihai a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului

stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaşte culpabil pe Gorgos Ion *****, a.n. 18.01.1952, în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal şi în baza acestui articol a-i stabili pedeapsa sub formă muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

8. În motivarea recursului s-a invocat că instanţa de judecată pur declarativ a constat în partea constatatoare a sentinţei că învinuirea formulată inculpatului Gorgos Ion în conformitate cu prevederile art. 264[1] alin.(1) CP, în circumstanţele descrise mai sus nu şi-a găsit confirmare, deoarece inculpatul nu şi-a recunoscut vina în cadrul cercetării judecătoreşti.
9. Instanţa de judecată a ignorat declaraţiile martorilor făcute pe parcursul urmăririi penale precum şi declaraţiile făcute ulterior în cadrul cercetării judecătoreşti unde partea vătămată a indicat direct şi de fiecare dată exact la inculpat drept persoană care a comist fapta prejudiciabilă pasibilă de pedeapsă penală, la fel instanţa în mod superficial a examinat declaraţiile martorilor prezentaţi de acuzare.
10. Astfel, instanţa de judecată contrar dispoziţiilor art.24 Cod de procedură penală a admis unilateral poziţia invocată de către partea apărării şi, fără a da o apreciere obiectivă declaraţiilor părţii vătămate, a martorilor cît şi ignorînd celelalte probe, constatînd faptul că probele administrate sunt unele insuficiente ori de fapt în cazul descris şi dedus judecăţii organul de urmărire penală a efectuat toate acţiunile posibile pentru examinare multilaterală şi obiectivă a circumstanţelor cazului, iar probele administrate care indica direct la persoana vinovată în coraborare cu celelalte probe administrate şi îndeosebi declaraţiile pârtii vătămate, declaraţiile martorilor, etc..
11. Instanţa de judecată, contrar cerinţelor art.24 alin.(2) CPP, care stipulează, „Instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decî interesele legii”, examinînd circumstanţele cazului, a apreciat şi interpretat eronat probele stabilite în cursul cercetării judecătoreşti, şi anume în favoarea inculpatului, odată ce declaraţiile martorilor apărării urma a fi apreciate critic, pentru că unii din ei sunt rude directe, iar ceilalţi sunt prietenii inculpatului, martorul era predispus să comunice date care ar facilita poziţia inculpatului, în acelaşi timp oferind doar date generale şi nimic concret la caz.
12. Totodată, este dubioasă poziţia instanţei de judecată, care respinge argumentele acuzării fără a se expune asupra declaraţiilor martorilor, care la fel este o probă importantă într-un proces penal contradictoriu. Necesită de menţionat, că succesorul părţii vătămate, atît pe parcursul urmăririi penale, cît şi în cadrul cercetării judecătoreşti, a indicat direct la inculpat, la fel ca şi martorii

prezentaţi de cătie acuzator şi care nu au careva temei să-l calomnieze pe inculpat, de aceia depoziţiile date urmau a fi apreciate ca veridice.

13. La rîndul său este inexplicabil motivul pentru care instanţa a pronunţat o asemenea sentinţă de încetare şi anume, că se încetează procesul penal de învinuire a lui Gorgos Ion de comitere a infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, în temeiul prevederilor art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în legătură cu existenţa altor circumstanţe care exclud sau condiţionează pornirea urmăririi penale şi tragerea la răspunderea penală.
14. Conform pct. 14 din Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei ”... Refuzul subiectului de a fi condus la o instituţie medicală abilitată pentru examinarea medicală cu prelevarea probelor biologice este considerat ca refuz, de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice şi/sau testării antidrog şi serveşte drept temei pentru menţinerea acestuia în vigoare... ”.
15. Instanţa de judecată a ignorat argumentele aduse de către acuzare, prin care poziţia inculpatului şi versiunea acestuia, înaintate în procesul penal reprezintă o modalitate de a se eschiva de ia răspunderea penală şi a duce în eroare.
16. La fel, instanţa de judecată nu oferă o apreciere obiectivă declaraţiilor martorilor acuzării din start au fost ignorate de către instanţa de judecată, fără a fi apreciate drept probe concludente într-un proces echitabil si contradictoriu.
17. Conform prevederilor pct. 13 a hotărîrii Plenului Curţii Supreme de Justiţie „Privind sentinţa judecătorească” nr.5 din 19.06.2006, instanţa de judecată nu urma să admită în cazul încetării procesului penal în privinţa unei persoane formulări ce ar pune la îndoială nevinovăţia ultimului. Astfel, instanţa de judecată într-un mod imperativ, declinînd integral argumentele acuzării, a admis poziţia părţii apărării.
18. Conform prevederilor pct. 19 a hotărîrii Plenului Curţii Supreme de Justiţie „Privind sentinţa judecătorească”, instanţa de judecată urma să motiveze de ce sunt admise unele probe şi respinse alte probe cercetate în instanţa de judecată. La fel, instanţa de judecată urma să se expună de ce o parte a probelor acuzării nu sînt admise, însă instanţa de judecată, contrar acestei norme indică într-un mod formal că probele prezentate de acuzare sunt unele insuficiente Iară a consulta pct 14 din Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei ”... Refuzul subiectului de a ţi condus la o instituţie medicală abilitată pentru examinarea medicală cu prelevarea probelor biologice este considerat ca refuz de ia dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice şi/sau testării antidrog şi serveşte drept temei pentru menţinerea acestuia în vigoare... ”.
19. Analizînd în ansamblu circumstanţele cauzei, urmează a reitera că instanţa de judecată ilegal a dispus încetarea procesului penal în privinţa inculpatului

Gorgos Ion pentru infracţiunea incriminată conform prevederilor art. 264[1] alin.(1) Cod penal, odată ce, pe parcursul cercetării judecătoreşti fiind cercetate probele acuzării au fost ignorate de către instanţa de judecată, iar unilateral a fost admisă poziţia apărării şi declaraţiile inculpatului care reprezintă o versiune de apărare şi eschivare de la răspunderea penală şi materială. Partea acuzării în acest sens a prezentat probe verosimile, care au elucidat în mod clar circumstanţele cazului şi în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăţia inculpatului Gorgos Ion în săvîrşirea infracţiunii imputate.

20. Or în sensul dat, instanţa eronat percepe prevederile pct. 14 din Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, unde legiuitorul expres indică faptul că în cazul în care persoana care nu este decacord cu rezultatul testării Drager este în drept să îl conteste, iar în cazul în care într-un final refuză prelevarea probelor biologice conform normei ”...este considerat ca refuz de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoofscopice şi/sau testării antidrog şi serveşte drept temei pentru menţinerea acestuia în vigoare...” deci în acest sens contestaţia este un drept pe care îl are persoana testată sî în cazul în care nu îşi exercită dreptul, rezultatul alcooltestului rămâne în vigoare. În sensul dat refuzul sau eschivarea de a trece testarea biologică de către inculpat după testarea cu alcooltest în viziunea acuzării sa constatat drept o metodă de a duce în eroare angajații din cadrul 1P Hînceşti cît şi a celorlalți participați la proces.
21. Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, conchide că recursul declarat este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 martie 2026 și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată din următoarele considerente.
22. Conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.
23. Conform art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
24. Colegiul menționează că conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie

legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în ședinţa de judecată.

25. Iar, conform art. 385 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvîrşită; dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă; dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie. Dacă inculpatul este învinuit de săvîrşirea mai multor infracţiuni, instanţa soluţionează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracţiune în parte. Dacă de săvîrşirea infracţiunii sînt învinuiţi mai mulţi inculpaţi, instanţa soluţionează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condiţiile specificate la alin.(5), nu mai puţin de 3 luni pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunităţii, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanţa de judecată.

26. În această ordine de idei, Colegiul penal raportând materialele cauzei la prevederile legale indicate supra stabilește că prima instanță nu a ținut cont de normele indicate mai sus și a pronunțat o soluție pripită, or deși instanța a fost sesizată prin Rechizitoriu cu privire la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) din Codul penal, instanța a dispus încetarea procesului penal în legătură cu existenţa altor circumstanţe care exclud sau condiţionează pornirea urmăririi penale şi tragerea la răspunderea penală și anume că acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art. 264[1] alin.(3) din Codul penal, refuzul sau împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, sau de la recoltarea probelor biologice, în cadrul acestui examen medical, or în speță, Gorgos Ion a refuzat examinarea medicală și prelevarea probelor biologice.
27. În această ordine de idei Colegiul penal reține că prima instanță fiind sesizată cu privire la comiterea unei infracțiuni, urma să examineze cauza în limitele art. 384-385 din Codul de procedură penală, să analizeze probele cercetate în instanța de judecată prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții și utilități lor.
28. Mai mult, instanța de recurs reține că soluția primei instanțe a fost condiționată de interpretarea eronată a pct. 14 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, or, în această normă legiuitorul expres indică faptul că în cazul în care persoana care nu este decacord cu rezultatul testării Drager este în drept să îl conteste, prin urmare, doar în rezultatul analizei și aprecierii în ansamblu a tuturor probelor, instanța urma să hotărască asupra învinuirii aduse inculpatului și să verifice dacă fapta inculpatului întrunește sau nu elementele infracțiunii.
29. Subsecvent, instanța reține că art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală pledează că instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decî interesele legii.
30. La caz, instanța de fond era obligată să stabilească în mod complet situația de fapt și să determine dacă fapta întrunește elementele infracțiunii incriminate, mai mult, faptul că, în opinia instanței, acțiunile inculpatului urmau fi eventual calificate în baza altei norme, nu reprezintă în accepțiunea art. 391 alin.(1) pct. 6 din Codul de procedură penală, temei de încetare a procesului penal.
31. Mai mult, eventuala circumstanța că Gorgos Ion ar fi refuzat examinarea medicală și prelevarea probelor biologice reprezintă o împrejurare de fapt care trebuia apreciată în coroborare cu toate celelalte probe administrate în cauză,

inclusiv cu circumstanțele în care a fost depistat conducând mijlocul de transport, acțiunile întreprinse de către reprezentanții statului.

32. Aferent circumstanțelor descrise mai sus Colegiul consideră că prima instanță a efectuat o analiză incompletă a circumstanțelor cauzei și pripit a conchis că există temeiuri pentru încetarea procesului penal, or în speță se atestă confundarea încadrării juridice a faptei cu existența unui temei legal de încetare a procesului penal, deși în opinia instanței de recurs, acestea sunt instituții juridice distincte, iar eventuala neconcordanță dintre încadrarea juridică indicată în rechizitoriu și cea apreciată de instanță nu duce automat la existența unei circumstanțe care exclude sau condiționează urmărirea penală și tragerea la răspundere penală.
33. Subsidiar, Colegiul reține că prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală şi a Codului contravenţional) nr. 245 din 31.07.2023 (în vigoare 22.08.2023), de către legiuitor au fost operate modificări și la art. 449 din Codul de procedură penală, astfel, conform art. 449 alin.(1) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, judecînd recursul, instanţa admite recursul, casînd hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului.
34. La caz, avînd în vedere că motivele invocate de acuzatorul de stat în cererea de recurs sunt pertinente speței, Colegiul penal va admite recursul și va casa sentința total, cu remiterea cauzei la rejudecare.
35. Astfel, circumstanțele constatate de instanța de recurs nu dau posibilitate instanţei de a examina cauza dată fără a întoarce dosarul penal la rejudecare în aceiaşi instanță în alt complet de judecată.
36. În cadrul rejudecării cauzei penale, instanţa de fond urmează să aplice corect normele de drept material şi procedural şi să adopte o sentinţă legală şi fondată.
37. Reieşind din cele sus-indicate, conducându-se de art. 449 alin.(1) pct. 2 lit. b) şi art. 450 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se admite recursul acuzatorului de stat, procurorul în Procuratura Hîncești, Roman Chihai declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 martie 2026.

Se casează sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 26 martie 2026, adoptată în cauza penală de învinuire a lui Gorgos Ion ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal și se dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Igor Chiroșca

Judecătorii Adrian Clevada

Andrei Mocanu